

DUCHOVNÉ OZVENY

*Hľa, panna počne a porodí
syna a dá mu meno
Emanuel.*

Iz 7, 14

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours - Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

Ročník I.

December 1998

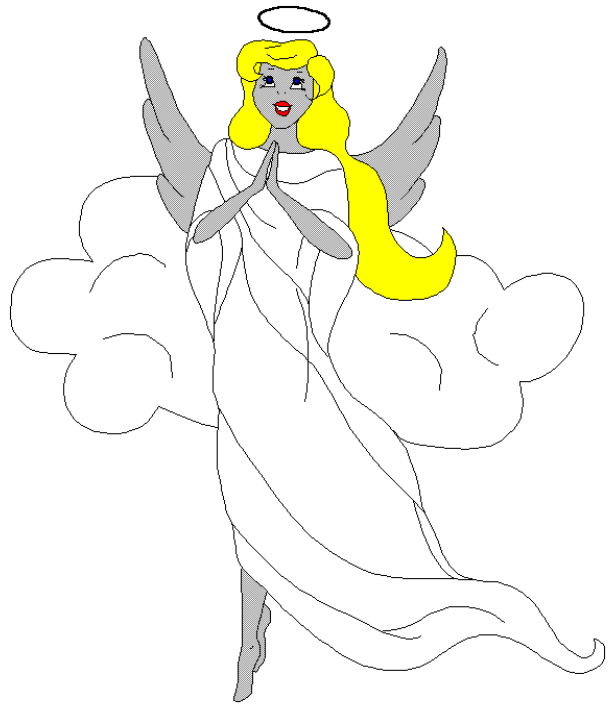
Číslo 11

Dôstojný stánok Boha

Veľké tajomstvo Nepoškvrnenej uskutočnil Boh, aby v Panne Márii pripravil svojmu Synovi dôstojný stánok. Všetko tu bolo v službe Božieho Syna. Týmto tajomstvom naznačuje Boh usmernenie a zdôvodnenie, aké má mať naša snaha o čistotu a vzrast v milosti Božej. Posledný cieľ - Boh!

Chráňme sa hriechu nie iba preto, aby sme boli čistí, ale aby sme boli dôstojným stánkom Boha, ktorý k nám denne prichádza. Vtelenie Pána bolo prvé prijímanie na tomto svete. Sväté a dôstojné Boha. Aj snaha o vzrast v Božej milosti má viesť k tomu, aby duša bola čo najkrajším Božím stánkom. Každý vzrast v milosti znamená novú nevýslovnú krásu vo svätyni duše. A Kristus Pán iste veľmi požehná a odmení duchovnú snahu, ktorá sa celkom obracia k nemu. A tak žiť v blaženej starosti o krásu a výzdobu vnútra pre zajtrajší príchod Pána, to je krásny a radostný život, v hlase ktorého sa strácajú námahy všedných maličkostí ...

(porovnaj, Josef Hlouch, Minútočka, SSV Trnava, 1997)
Jozef Kolpák, duchovný otec

Apoštolát modlitby na mesiac december:

- Všeobecný: Aby Duch chudobného a pokorného Krista vzbudil v Cirkvi účinnejšiu solidaritu s tými čo trpia a sú odsunutí na okraj spoločnosti.
- Misijný: Aby predstavitelia vlád a medzinárodné organizácie chránili rodiaci sa život a rozhodnejšie sa stavali proti násiliu na mladistvých.
- Úmysel KBS: Duchu Svätý, pomôž nám pripraviť sa na vstup do nového tisícročia, aby sme Pána Boha poznali, milovali a slúžili mu.
- Za duchovné povolania: Srdce Ježišovo, odporúčame ti kňazov chudobných, starých, chorých a odkázaných na pomoc iných.

SVÄTÝ MIKULÁŠ

Nemožno tu zabudnúť ani na náš pekný zvyk obdarúvať deti a mladých na sviatok svätého Mikuláša, ktorý pripadá v advente na 6. decembra.

Niečo z jeho života. Narodil sa okolo roku 270 v meste Patara, v dnešnom južnom Turecku. Rodičia mu čoskoro zomreli. Zdedil po nich dosť veľký majetok. On sa však podľa evanjelia nepokladal za vlastníka, ale iba za správcu svojho majetku. Preto z neho hojne pomáhal všetkým núdzným. V Patare žil aj istý šľachtic, ktorý prišiel o majetok a mal tri dcéry. Nemal pre ne veno a nemohol ich za nikoho vydať. Preto ich chcel dať do mravného otroctva. Keď sa to dozvedel Mikuláš, tajne v noci prišiel pod šľachticov oblok a hodil mu do bytu mešec peňazí, stačilo to na veno pre najstaršiu dcéru.

Neskôr tak hodil peniaze na veno druhej i tretej dcéry. Keď šľachtic vypátral šľachtného darcu, hodil sa mu k nohám a prosil o odpustenie svojho hriešneho úmyslu. Čoskoro sa o tom dozvedelo celé mesto.

Mikuláš sa stal neskôr biskupom v meste Mýra, takisto v dnešnom južnom Turecku. Celý život robil dobre a tak sa stal jedným z najctievanějších svätcov v cirkvi. Zomrel v rokoch 345 - 352 v Mýre.

S jeho dobročinnosťou je u nás spojený krásny zvyk obdarúvať na jeho sviatok deti a mladých. Nieкто sa oblečie za Mikuláša a chodí po rodinách, alebo aj do školy, do skupiny a pod. Pýta sa detí, či poslúchajú a dáva im dobré rady a povzbudenie do života spolu s malým darčekom. Čert alebo čerti do sprievodu sv. Mikuláša nepatria. Anjelici áno.

Udržme tento zvyk, povzbudzujte deti k dobremu chovaniu, aby na ne Mikuláš na tieto malé Vianoce, ako Mikuláša niekde deti nazývajú, nezabudol. Je to zvyk, ktorý môže na deti zapôsobiť silnejšie, ako všetky krikly a bitky.

(prevzaté z „Advent, príď Pane Ježišu“,
Saleziánske katechetické stredisko, Šaštín, 1990)

Priateľstvo nepozná hranice

V dňoch 2. 3. a 4. októbra sa v Českej republike uskutočnilo stretnutie Speváckeho zboru suchovských žien so speváckym zborom „SLAVOŠ“ z Berouna. Dôvodom bola významná udalosť - 25. výročie vzniku speváckeho zboru SLAVOŠ.

Chceme sa aj s čitateľmi Duchovných ozvien podeliť o pekné zážitky, ktoré sme si z tejto cesty priniesli.

Prvý deň zbor navštívil zámok v Moravskom Krumlove, kde je výstava obrazov významného českého maliara Alfonza Muchu. Ďalšou zstávkou bolo pútnické miesto „Svätá hora“ v Příbrame.

Pri sv. omši zaznela pieseň od Amadea Mozarta AVE VERUM CORPUS v podaní suchovských speváčok.

V sobotu prijala delegácia oboch zborov na starobylej radnici viceprimátorka mesta Beroun. Vyzdvihla prácu oboch zborov, vyjadrila radosť z toho, že hranica, ktorá rozdelila naše národy, neoslabila vzťahy medzi zborní, ale ešte viac ich utužila. Na záver im popriala veľa zdravia, radosť zo spievania a veľa speváckych úspechov.

Deň vyvrcholil slávnostným koncertom, ktorý otvorila viceprimátorka Dr. Matoušková. Spevácky zbor suchovských žien sa predstavil so svojim programom v krojoch a po nich vystúpil jubilujúci spevácky zbor SLAVOŠ. Veľký úspech mala zborová pešeň „Aká si mi krásna“, ktorú zaspievali oba spevokoly spoločne. Po vydarenom koncerte nasledovala slávnostná večera a posedenie pri speve slovenských a českých piesní.

V nedeľu, po ceste domov, zbor navštívil Prahu, v nej Loretu so známou zvonkohrou a zúčastnil sa na sv. omši v katedrále sv. Víta na Pražskom hrade.

Sv. omšu celebraval mons. Václav Malý a obetné dary niesli dve naše speváčky Alenka Lastovičková a Miladka Krajáčková.

Veľmi milým prekvapením pre nás bolo, keď po sv. omši pozdravil otec biskup osobitne náš spevácky zbor.

Poďakovanie a uznanie patrí nášmu dirigentovi p. Zefírínovi Hečkovi, ktorý venuje zboru nespočítateľné množstvo hodín pri nácviaku piesní.

Kto dá prístrešie Svätej rodine?

Snehové vločky ako ligotajúce sa hviezdičky padajúce na zem, svetielka hviezd, pokoj a ticho bielej krajiny - to je moja predstava zimy. Ako malé dieťa som neváhala vstať skoro ráno, o šiestej hodine, šmýkať sa, naháňať po zasneženej ceste. Či to bolo zavčas rána alebo večer - všetko jedno. Bola zima a s veľkou radosťou som očakávala jej kráľovstvo. Spolu s ostatnými deťmi som sa tešila na blížiacu sa sánkovačku, lyžovačku i korčuľovanie na zamrznutom potoku. Zima bola predzvesťou vianoc, ozdobeného stromčeka, darčiekov. Tie darčeky boli najčarovnejšie, stále sme hŕtali, čo nám Ježiško prinesie.

Dnes sme starší, darčiekov je pomenej, ale viac premýšľame nad významom vianoc. Ich centrom je narodenie malého dieťaťa v jasiach. Vianočné oblátky, stromček i dary sú len schodíkmi k vrcholu. Skúsme sa zamyslieť nad sebou, ako sa pripravujeme na narodenie Božieho dieťaťa. Veľmi dobrou prípravou je knižka „Kto dá prístrešie Svätej rodine“ od Milana Hromníka. Asi pred 4 rokmi bol publikovaný článok v Poslovi o tomto predvianočnom deviatniku. Pre veľký záujem čitateľov bol vydaný v samostatnej knižôčke. I v našej farnosti sa našli rodiny, ktoré po 9 večerov konali modlitbové stretnutia. Tí skôr narodení si lepšie pamätali, ako prebiehal tento deviatnik. Modlitbou svätého ruženca, Loretánskych litánií i ostatných modlitieb má spájať ľudí dobrej vôle k prichodu Božieho dieťaťa.

Čo nás trápi

Vianoce - sviatky pokoja

Blížia sa vianoce, sviatky pokoja, mieru, porozumenia. Sviatky, kedy i bojujúce strany uzatvárajú prímerie.

V tomto čase, naplnený pokojom a láskou, ktorú nám prinesie narodený Ježiško, i my sme milší a pozornejší, než inokedy. Odpúšťame iným i také veci za ktoré by sme ich inokedy najradšej poslali do „horúcich pekiel“. Nie je možné, aby sme boli takýto ohľaduplní po celý rok? Poviete mi, že to sa nedá dokázať? Veľa ľudí sa stalo slávnymi nie preto, že prekonal hranice ľudských možností, ale preto, že sa o to už len pokúsili. Budeme prekvapení, čo všetko sa dá dosiahnuť, keď najdeme v sebe tú silu a pokúsime sa byť iný, milší a ohľaduplnejší k ostatným. A ak sa to nepodarí na prvý pokus, nezúfajme, skúsme to odznovu.

Nech duch blížiacich sa vianoc, pokoj, ktorý do našich domácností prinesie narodenie Božieho dieťaťa nám pomôže pri zlepšení medziľudských vzťahov.

Týždeň po vianociach máme Nový rok, kedy si dávame novoročné predsavzatia. Dajme si predsavzatie, že sa pokúsime byť ohľaduplnejší k ostatným. Ono pri troche snahy to nie je až také ťažké.

Posolstvo matkám

Ach, matka.
Svet čaká na teba.
Cez teba zjaví sa
tá božia veleba.

Najväčšia obeta
najväčší boží dar
je dieťa porodiť
a priviesť pred oltár.

Boh čaká na teba
za tvoje fiat len.
Nech dobro na zemi
nie je len boží sen.

Ten Raj tu môže byť
cez sväté mamičky
čo deťom do duší
zasejú perličky.

Perličky jagavé
zo samej lásky len
aby sa zmenila
na lásku krutá zem.

Katarína Silná

Po 48 rokoch URŠULÍNKY RÍMSKEJ ÚNIE RÁDU SVÄTEJ URŠULE znovu v Suchej nad Parnou

10. novembra 1998 vo večerných hodinách zastal autobus s 38-člennou komunitou uršulínok z Kostolnej na pôde suchovskej farnosti v bývalom letnom sídle (filiálky) trnavskej komunity na KOPEČKU v Ružovej doline.

Na základe reštitúcií z roku 1990 dostala trnavská komunita tento dom. Ale ako školstvo, tak aj zdravotnícke zariadenia mohli užívať tieto cirkevné objekty ešte 10 rokov. Trnavská nemocnica, ktorá užívala tento náš dom, vybudovala si už plúčne oddelenie v Trnave a tak nám prepustili budovu o 2 roky skoršie, 2. februára. 1998. Nakoľko však tu bolo treba robiť mnohé opravy a rekonštrukciu, mohli sme sa sem nasťahovať až po niekoľko mesačnej intenzívnej práci a ubytovať sa tu i keď za bojových podmienok. Ďakujeme všetkým, ktorí nám tak nezištne pomáhali pri čistení, sťahovaní, vynášaní vecí a vôbec za prijatie do farského i obecného spoločenstva. Chceme tiež prispievať k jeho dobru, hlavne svojimi modlitbami a obetami, lebo sme komunitou prevažne starých a nemocných sestier, ktoré už nemôžu podniknúť vonkajšie aktivity, ale sú mnohé odkázané na pomoc iných. Naša najstaršia členka, na ktorú sa mnohí z vás pamätajú ako na zaslúžilú a obetavú predstaviteľku, dovŕšila tu práve svojich 96 rokov. Ďalšie dve nad 90 a viaceré tiahnuce k deväťdesiatke alebo k osemdesiatke usilujú sa robiť, čo môžu, no musia sa vžívať do nových podmienok. Ako často hovorievali v tomto roku očakávaná: „Starý strom sa ťažko presádza.“ Tých niekoľko mladších sestier je zamestnaných v službách nášho charitného domu, vrátane sestry predstavenej, ktorá je zároveň vedúcou Charitného domova. Jedna je účtovníčkou, jedna skladníčkou, dve ošetrovatelky a jedna krajčírka. Taktiež mladšie dôchodkyne pomáhajú starším sestram.

Na záver tejto krátkej informácie o našom spoločenstve, chcela by som Vám predstaviť aspoň stručne našu rehoľnú spoločnosť. Jej pôvod je v severotalianskom meste Brescia, kde svätá Angela Merici založila 25. novembra 1535 Spoločnosť panien zasvätených Bohu vo svete a dala ich pod ochranu svätej Uršule, panny a mučienice, podľa ktorej sme aj pomenované Uršulínky.

Spoločnosť svätej Uršule sa rozšírila z Talianska do Francúzska a odtiaľ do celej Európy, ba aj do celého sveta. Od svojho vzniku prešla viacerými zmenami, ale počas 463-ročných dejín usilovala sa žiť charizmu svojej zakladateľky, ktorou je JEDINÁ A DVOJITÁ LÁSKA K BOHU A BLÍŽNYM v úplnom zasvätení a zameraní sa na službu Božiu a spásu duší. Poslanie, ktoré nám Cirkev zveruje je poslanie výchovy v rozmanitých formách, so zreteľom na evanjelizáciu.

Prvé uršulínky prišli na územie našej vlasti v júni 1676 a to do Bratislavy. Tieto založili kláštor v Košiciach r. 1698, v Trnave 1724 a v Modre 1903 a ďalšie domy aj mimo nášho územia. Od samého začiatku venovali sa sestry výchove a vyučovaniu zvlášť dievčenskej mládeže až do r. 1950, keď 29.8. po násilnej likvidácii kláštorov museli opustiť svoje diela i svoje domy a v tzv. sústredovacích kláštoroch venovali sa rozličným prácam na poli, šitiu bielizne ... Roku 1951 všetky mladšie sestry boli odvezené do textilných tovární v českých zemiach, kde pracovali až do r. 1966. Potom nastúpili do práce v ústavoch pre mentálne retardovanú mládež a odtiaľ sa

postupne ako odchádzali do dôchodku sťahovali na Slovensko, keď sa uvoľnilo miesto v charitných domovoch alebo v práci v kostoloch, či v katechéze detí i dospelých, väčšinou tajne, no v časoch určitého uvoľnenia aj verejne.

V r. 1990 po 40-ročnej prestávke mohli znovu začať pracovať v školstve. V Bratislave otvorili prvú cirkevnú základnú školu svätej Uršule a v Trnave v tom istom školskom roku 1990/91 prvé cirkevné dievčenské gymnázium Angely Merici, v Košiciach internát pre dievčatá zo strednej zdravotníckej školy. Tieto diela sa rozvíjajú napriek mnohým ťažkostiam a uršulínky im venujú svoje najlepšie sily. Naše mladé sestry študujú alebo si dopĺňajú pedagogické a teologické vzdelanie, aby mohli účinne a kvalifikovane slúžiť v tomto odbore. Staršie sestry ich podporujú svojimi modlitbami, obetami a prácou, ktorú ešte môžu vykonávať. Viaceré sú už úplne odkázané na pomoc druhých. Obetou svojho života chcú slúžiť pre dobro svojich blížnych i celého ľudstva. Kto má vieru v Boha a v zástupné pokánie, či zmierenie - porozumie tomu. Kto nemá vieru, ten zmysel rehoľného života nepochopí.

Chceme byť požehnaním pre tento kraj, chceme ho pre Vás zvolávať. Prajeme si, aby ste nás v tomto duchu prijali a ďakujeme Vám, že ste nás prijali.

Sr. Natália Vráblová

Si pripravený?

Má prísť milý, vzácny hosť. Pripravujeme sa na jeho návštevu s detskou nedečkavosťou. Robíme poriadok, aby sa mu u nás páčilo. Radostne očakávame zaklepanie na dvere.

V tom sa ukázala Božia láska k nám, že Boh poslal na svet svojho jediného Syna, aby sme skrze neho mali život.

Ježiš stojí pred dverami Tvojho srdca. Otvoríš mu a prijmeš ho? Si pripravený? IBA ON TI MÔŽE POMÔŤ!

KOLPING SLOVENSKO

Kolpingovo dielo je medzinárodným katolíckym sociálnym združením, ktoré pracuje na Slovensku od roku 1995. Jeho zakladateľom bol nemecký kňaz, dnes blahoslavený Adolf Kolping (1813-1865). Jeho celoživotné úsilie môžeme zhrnúť do vety: „Sociálna premena cez premenu človeka“. Samotné Kolpingovo dielo nie je ničím viac a ničím menej ako nástrojom, ktorý - ako sám Kolping zdôrazňoval - sa neustále zameriava na potreby doby. Základnou bázou Kolpingovho diela je sociálne učenie cirkvi. Viera v Boha ako základ a motivácia všetkých skutkov, praktickej lásky k blížnemu, prejavujúca sa konkrétnymi činmi a rozvoj vlastných síl a schopností ako úloha a povinnosť každého človeka. Členovia sa preto angažujú ako kresťania rovnako v politike, verejnom živote a v cirkvi. Štruktúra diela zasahuje celé spektrum života - vzdelanie, voľný čas, povolanie, ale aj kreativitu a kultúru. Aj pre tieto kvality má dnes Kolpingovo dielo na celom svete v 51 krajinách všetkých kontinentov spolu takmer 400 000 členov. KD sa angažuje v štyroch základných sférach: a) práca a povolanie, b) manželstvo a rodina, c) spoločnosť a politika, d) kultúra a voľný čas.

Centrálny sekretariát sa nachádza v Trnave, kde funguje už vyše roka vzdelávacie centrum. Tu ponúkame pre širokú verejnosť počítačové a jazykové kurzy, ale aj iné služby, ako kopírovanie, hrebeňovú väzbu, zapisovanie údajov na CD, Internet ...

KOLPINGOVO DIELO NA SLOVENSKU

Františkánska 2, 917 01 Trnava
tel./fax: 0805 - 512 680
e-mail: sekretar @ kolping.sk

PC kurzy

Základný kurz PC - intenzívny kurz
Windows 95, Word, Excel, Internet, 52 hod.
doobeda od 8.00 - 12.00 hod
poobede od 16.00 - 20.00 hod

Jazykové kurzy

Anglický jazyk a nemecký jazyk
trojmesačné, v rôznych vedomostných
stupňoch,
2x do týždňa po 90 min.

Hlboké prežívanie adventu

Ak je srdcom nášho adventu Ježiš Kristus, budeme ho prežívať predovšetkým tam, kde je najväčšmi prítomný: vo svätých omšiach. Ide o to, aby sme na ne častejšie chodili. No nejde tu o prítomnosť mechanickú, bezduchú. Usilujeme sa byť na nich prítomní s vedomím, že sa tu ideme stretnúť s Ježišom, že ho ideme darovať Otcovi ako svoj najväčší dar. Aby sa nám to podarilo, prosíme Svätého Ducha, lebo on je pri každej svätej omši hlavným manažérom.

Svätý Duch nám pomáha každý deň volať: „Maranatha - Príď, Pane Ježišu!“ pomáha nám tak volať najmä pri svätých omšiach. A Ježiš príde.

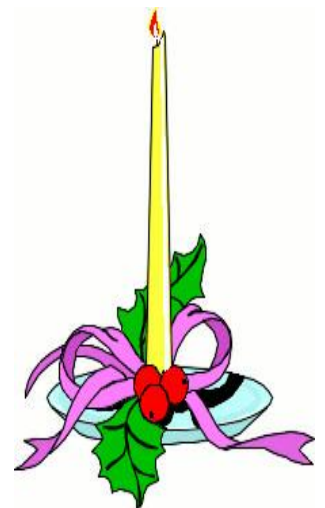
Pomáha nám tak volať i vtedy, keď nás ubíja zlo v nás i mimo nás.

Pomáha nám tak volať, keď niekto z našich drahých opustil Krista, alebo keď chceme, aby sa niekto k nemu vrátil: „Maranatha - Príď, Pane Ježišu!“

Pomáha nám tak volať spolu s Pannou Máriou aj na adventných rorátoch, svätých omšiach. Sú to včasné ranné omše, pri ktorých si spomíname najmä na Pannu Máriu, ktorá nosila a porodila Spasiteľa. Rorátnymi sa volajú od latinského slova „rorate“ - roste, ktorými sa začínajú: „Roste nebesia zhora, oblaky pršte Spravodlivého!“ Ten Spravodlivý, to je náš Ježiš.

Advent je časom aj radostného pokánia a obrátenia. Ľutujeme, že sme svojimi zlými skutkami uhýbali Kristovi a tým vlastne aj sebe a svojmu sľastiu. Pri dobrej vianočnej spovedi sa snažíme znížiť všetky svojej pýchy, vyplniť priepasti a výmole svojich vášní a chýb, odstrániť zákruty svojej ľahostajnosti ku Kristovi, svoje nedbalosti a lenivosti. Takto už v ôsmom storočí pred Kristom žiadal od Izraelitov veľký prorok Izaiáš. Tak to od nich žiadal aj Kristov predchodca Ján Krstiteľ. A tak to dnes od nás čaká a žiada sám Ježiš Kristus - priateľ. Naše Vianoce nebudú potom prázdnu pozlátkou. Neutopíme sa v alkohole a konzumizme, kde sa topíme ako kresťania i ako ľudia. Našími Vianocami bude Ježiš Kristus, láska k nemu i v rodine, radosť v práci i v otčine!

(prevzaté z „Advent, príď Pane Ježišu“, Saleziánske katechetické stredisko, Šaštín, 1990)

KNIŽNÁ PONUKA SPOLKU SVÄTÉHO VOJTECHA PRE DETI A MLÁDEŽ

Elena Dzurilová - ROZPRÁVKY PRE KAJKU
Mariana Komorová - MEDZI NAMI INDIÁNMI
Miroslav Saniga - ROK V PRÍRODE S PAEKOM
František Miklúš - MINIŠTRANTI
M. Druon - TISTOU SO ZÁZRAČNÝMI PRSTAMI
A. Tadeusiewiczová - SO SSSETIM DO SVÄTEJ ZEME

B. Tinák - LEV Z ERERU
M. Holková - TVÁR PLNÁ SVETLA
F. Háj - PRÁZDNINY KAJA MAŘÍKA
F. Háj - ŠTUDENT KAJO MAŘÍK
F. Háj - KAJO MAŘÍK VSTUPUJE DO ŽIVOTA
J. Winter - PRÍDEM VÁM POMÔČŤ, PÁN DOKTOR

História koledovania

Koledovanie na Slovensku nie je neznáme. Koledovalo sa desaťročia, a to najmä po dedinách. Vianočné zvyky začínali už v advente, keď pán organista posielal svojich školákov po domoch, ktorí roznášali oblatky k Vianociam, pritom prednášali vinše, za čo boli obdarovaní sami a súčasne prinášali dary p. organistovi.

Koledovanie počas Vianoc je hlboko zakorenené v celej Európe. Podstata koledovania je kresťanská, pretože sa s ním stretávame u národov vyznávajúcich kresťanstvo. Stalo sa súčasťou Vianoc a Vianoce sa vyznačujú pocitom spolupatričnosti prostredníctvom želania dobra a šťastia:

Šťastie, zdravie pokoj svätý, vinšujeme vám.
Najprv pánu hospodáru, potom aj dietkam.
Z ďaleka k vám ideme, novinu vám nesieme,
čo sa stalo, prihodilo v meste Betleme.

Na jedličke sviečky svietia,
v jasliach leží Božie dieťa.
Nech Vás jeho láska hreje,
žiari i v tmách beznádeje.
Do srdca, duší vašich vloží
radosť, šťastie, pokoj boží.

Ako prežívame Vianoce.

Ráno vstaneme a pozriem sa aký je krásny a zasnežený deň. Naraňajkujeme sa a ideme von. Vzali sme si sane a sánkovali sme sa. Sestra mi vravela, že je 24. december - štedrý deň. Veľmi som sa potešila, že sú Vianoce. Už som sa nevedela dočkať večera. Poobede som čistila zemiaky na večeru. Potom sme všetko pripravili na večer. Mamičke sme tiež pomáhali ozdobovať stromček. A prišiel večer. Celá rodina sme zasadli za stôl. Otec nám vždy dá pod tanier korunu. Zarecitovali sme so sestrou básne, potom sme si dali oblatky s medom. To mám najradšej. Už čakáme len na darčeky. Keď dostaneme darčeky, hádzeme vonku pirátov. Keď príde polnoc, ideme do kostola, tam je nádherne. Prídeme domov a ideme spať. Na druhý deň ideme na návštevu ku krstnej mame do Trnavy.

Takto ja s rodinou prežívam Vianoce.

Janka Babišová, IV. trieda

Doma si, doma, náš pane gazda?
Hybaj nám darík dati,
nedaj nám dlho státi.
Opekance vám nechceme,
oriešky si poltčíeme,
pusťteže nás dnuka,
čosi vám povieme:
Všetko k Betlehemcom beží,
veľkí i malí,
muzika sa rozlieha,
husle i píšťaly.
Dlho nemeškajme,
hore sa majme,
čo to tam, čo to tam nového,
neslýchaného nájdeme?

Vianočný pozdrav

Na tieto sviatky
ráč vám Pánboh dati
šťastia a zdravia,
ako ľudia vravia
v ten vianočný čas,
keď je zima, mráz.

Samotné koledovanie začínalo na Štedrý večer, pokračovalo na druhý deň vianočný, na Nový rok a sviatok Troch kráľov. Tieto formy koledovania majú svoju tradíciu v náboženstve, ale časom čiastočne tento charakter stratili.

Nové koledovanie chce zdôrazniť predovšetkým náboženský charakter a spojiť ho s misijným. To znamená podeliť sa s radosťou z príchodu Pána Ježiša na zem s národmi, ktoré ho ešte nepoznajú, ktoré ešte o ňom nepočuli. Koledovať by mali deti tým, ktorí Krista ešte nepoznajú, alebo ho poznali, ale na neho zabudli. Deti v Slovenskej republike pomáhajú deťom v chudobných krajinách rôznymi akciami. Jednou takou akciou je koledovanie pre misijné ciele, ktoré predstavuje misijno-sociálny program svätého Otca.

E.T. (prevzaté)

Keď „Tichá noc...“ zaznie
sladko, sviečičky sa rozhoria,
privítame Jezuliatko,
srdcia sa nám otvoria.
Nech aj u vás sa rozbúši
každé srdce blažené,
rozleje sa radosť v duši,
starosti čo zaženie.

Martin, Kubo, Janko a Slávko už niekoľko dní čosi taja. Nik nevie, čo. Dievčatá márne nakúkajú cez okno do kôlne. Tam s nimi smie byť iba Martinov starký. Buchocú a pília a stále čosi potrebujú. Drevenú debničku, staré kože, papier, farbičky, staniol a nožničky...

Chlapci sa prezradia, až keď zazvoní na ozdobenom stromčeku vianočný zvonček. A to je odrazu smiechu! Tak ako nikdy! Chlapci sa obliekli za betlehemcov, vyzvávajú, trúbia, veršujú a spievajú...

Zuzka vôbec neľutuje, že pomáhala starkej drviť orechy, leštiť jabĺčka a cukrovať koláče na miske. Môže teraz chlapcov aspoň niečím ponúknuť.

Na veži sa ozval zvon. Zuzka sa rýchlo preobliekla za anjela. Narodil sa Ježiško. Všetci sa pochyťajú za ruky, spravia reťaz a pôjdu ho privítať piesňou. Chlapci aj dievčatá...

Nesiem vám radostnú, premilú novinu:

Dostali sme ku nám nebeskú rodinu -
dieťaťko práve tak, ako iné deti,
ale z jeho tváre sama sláva svieti.
Dľa prorokov bude našim Spasiteľom.
Časť Bohu, že slovo stalo sa už telom.
Preto pri radostnej tých sviatkov pamiatke,
žiadam vám od neho dary všelijaké.
Keď vás bôľ, zármutok, žiaľ srdca obťažá,
vtedy nech vás jeho láskavosť oblaží.
Nech Vás požehnáva Ježiš narodený,
dom váš nech mu bude príbytok milný.

V tie vianočné sviatky, poviem vám vinš krátky.
Pán Kirtus je narodený, tak nebuďme zarmútení,
ale sa mu radujme a slávu prespevujme,
to mu bude premilé, dá nám sviatky šťastlivé.

ZADANÉ PRE DIEVČATÁ

Krehké syrové pečivo

15 dg masla
18 dg nastrúhaného tvrdého syra
1/2 šálky smotany
1/2 čajovej lyžice soli
1 čajová lyžica sladkej mletej papriky
1/2 prášok do pečiva
25 dg hladkej múky
2 žltky na potretie
sezam, mak

Maslo a syr dobre premiešame, pridáme smotanu, soľ, papriku a múku, prášok do pečiva a vypracujeme cesto. Cesto rozdelíme na 2 diely, zabalíme do alobalu a na 2 hodiny odložíme do chladničky. Rúru zohrejeme na 200°C. Cesto na pomúčenej doske rozvaľkáme a vykrajujeme rôzne tvary. Vrch potrieme žĺtkom a posypeme sezamom alebo makom. Pečieme 10-15 min

Parížska torta

PIŠKÓTOVÉ CESTO :

4 ks vajcia
12 dkg práškového cukru
5 dkg polohrubej múky
3 dkg kakaa

PARÍŽSKY KRÉM :

2 ks smotana na šľahanie
1 vrchová lyžica kakaového prášku
10 dkg práškového cukru

PRÍPRAVA CESTA :

Rúru zahrejeme na najvyššiu teplotu. Tortovnicu vyložíme masným papierom, ktorý potrieme tukom. Oddelíme žltky od bielkov. Zo žĺtkov ušľaháme polotuhý sneh, pridáme práškový cukor a vyšľaháme do tuha. Postupne prímiešavame žltky, múku a kakao. Pečieme v stredne horúcej rúre.

PLNKA :

V teplej šľahačkovej smotane kakao a cukor a uvedieme do varu. Ihneď odstavíme zo zdroja tepla, vychladíme a dáme do ladničky min. na 20 hodín. Potom vyšľaháme pomocou šľahača.

DOKONČENIE :

Na vychladený tortový korpus navrstvujeme parížsky krém a oblejeme čokoládovou polevou. Necháme vychladnúť. Pokrájame - vyzdobíme.

Dobrá chuť!

„Madovníky keré nestvrdnú“

50dkg hladkej múky špeciál
3 vajcia celé - tretie žltko sa odloží na pomastenie
19 dkg cukor práškový
20dkg maslo (nie margarín!)
malá lyžička škorice
1 lyžica sódy bikarbóny
12 1/2 dkg medu

Spracovať a vykrajovať rôzne tvary (podľa formičky)
a potrieť žĺtkom.
Po upečení ozdobiť.

Mrkváčikove Vianoce

Milada Krajáčová

V jedno ráno zobudil sa
naš Mrkváčik maličký,
pohľadom von zadivil sa
na lesnúce hviezdičky.

„Prečo stromček, nechápem to
a to každý bude mať?“
„Vianoce sú a to preto,
ten sviatok má každý rád.“

„Čo sa to tam vonku deje?
Čo to ocko zametá?
Všade počuť detský smiech
...“
„Synček, zlatko, to je sneh.“

A večer, keď stromček svietil,
zajko ocko s mamičkou
uspávali Mrkváčika
tou najkrajšou pesničkou.

„Ach mamička moja zlatá
sadni si a povedz mi,
prečo ten sneh stále padá?
Prečo stále chumelí?“

V tej pesničke mu spievali,
že narodil sa Ježiško,
jeho príchod oznámili
Betlehenskou hviezdičkou.

„Vieš Mrkváčik, to je tak
tetka zima prišla,
vrana je tu vlnár vták,
priniesla nám biely šat.“

Odvtedy vždy na Vianoce
každý tento sviatok slávi,
večer stromček sa ligoce
a radosť hrá všetkým v tvári.

„Otecko nám krásny stromček
priniesol zas ku dverám,
dáme naňho zlatý zvonček,
aby necítil sa sám.“

... láska je stará ako sám svet;
no kto prišiel a kto príde na svet,
prichádza obnoviť jej závet.

George G. Byron

Láska, také celkom jednoduché slovo, a predsa sa za ním
skrýva hotový zázrak, ktorý je pre toľkých nepochopiteľný.

Mlí naši mladí priatelia, ak budete cítiť potrebu napísať
nám o svojich skúsenostiach, želaniach, napíšte nám.
Schránka DUCHOVNÝCH OZVIEN v kostole je určená aj
pre Vás. Vaše listy sa stanú dôvernými. Tešíme sa na ne a ak
budeme môcť, pomôžeme aspoň úprimnou radou, ktorá
možno pomôže aj ostatným.

Záhady mravčeka zvedavčeka

Čau deti!

To som ja mravček. Viete čo je nového? Bude sa losovať! Všetko čo ste mi nakreslili dobre pomiešame a bude prekvapko. Že kedy? No predsa na Mikuláša! Všetci vylosovaný dostanú odmenu.

A teraz niečo nové! Že čo? No predsa kvíz! Či bude ťažký? Ale kdeže! A dokonca každý mesiac traja vylosovaný dostanú balíček cukríkov.

Tak do roboty. Stačí kvízový lístok vyplniť, vystrihnúť a hodiť do schránky duchovných ozvien.

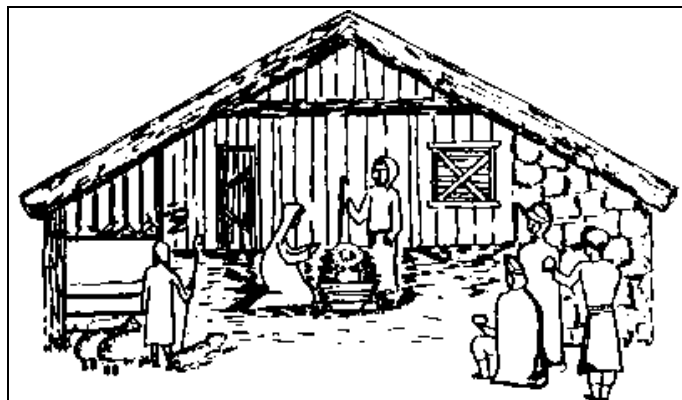
Kvíz č.1

1. Čo slávime na vianoce? _____
 2. Kto je Ježiškova mamička? _____
 3. Kto je Ježiškov otecko? _____
 4. Kto je Ježiškov pestún? _____
- Napiš svoje meno, priezvisko a adresu

Tak čaute! Teším sa na odpovede!

Váš mravček Zvedavček

P.S. Na záhadu z novembrového čísla vám odpoviem v januári

Božie stopy v prírode - Snehová vločka

Deti, v diaľke čosi cinká. Viete čo by to tak mohlo byť! Nebudem Vás dlho napínať. Sú to sane svätého Mikuláša. Počujete to výskanie deťúreniec a tie zatajené dychy? Veru nečudujem sa. I mne už srdce prudko búcha od radosti!

...a viete vy čo sa stalo? Zvedavá bola i jedna snehová vločka, keď padala z oblohy na zem. So svojimi sestričkami veselo tancovali v povetrí. A bodaj by nie! Veď to bol prvý sneh! Deti od úžasu nad ním otvorili od tej krásy ústočká a na chvíľu, ale iba na celkom maličkú chvíľu skoro zabudli, kto to k nim prichádza. Cinkot zvončekov im to však našťastie pripomenul. Začali poskakovať a natešene vykrikovali: "Mikuláš nám priniesol sneh! Mikuláš nám priniesol sneh!"

Snehová vločka - nazvime si ju Snehovločka - dopadla na hrbu svojich seštiečiek ako do perinky priamo na námestie, pod vianočný stromček. Pohodlne sa usadila a sledovala čo sa bude diať. A veru sa aj dialo! Ešte nikdy nevidela toľko rozžiarených detských očičiek a toľko štedrosti a lásky. Zdalo sa jej, že všetky srdiečka žiaria ako červené drahokamy. Ešte celú noc sa jej o tom snívalo. Ráno ju na líčko poštekliho slniečko a zobudilo ju zo sladkého snička. Pri stromčeku stála zohnutá starenka. Nikoho nemá na tomto svete a bola veľmi smutná. Vločka bola prekvapená, že môže byť na svete niekto taký smutný a opustený. Chcela aspoň ona starenku trochu potešiť a tak sa na slniečku roztrblietala ako len vedela. Starenka sa zaďávala na trblietavý sneh a staručké srdce sa jej potešilo až poskočilo.

Vločka Snehovločka bola šťastná, že hoci je celkom studená, rozohriala jednu človečiu dušu. Priala si z celej sily, aby na vianoce, keď príde do našich srdiečok Ježiško, našiel tam nie studené, biedne jasličky, ale teplú kolísku lásky. Lásky, ktorá poteší a obdaruje každé smutné srdiečko.

G.S.

Čas najkrajších darčekom

Blížia sa sviatky nekonečnej lásky a dobroty Božej. Mne pri tejto príležitosti prichodí na um dávny príbeh, ktorý mi navždy utkvel v pamäti.

V jeden vianočný večer domáci z neďalekého domu odišli do kostola na polnočnú svätú omšu. Len malé dievčatko ostalo samé doma s babičkou. Babička si sadla na kraj postelky a začala spomínať. Kedysi istý muž sa pustil do tmavej chladnej noci, aby si požičal oheň. Putoval z domu do domu, ale márne. Avšak onedlho uvidel vatru. Vydal sa na cestu. Utrápený prišiel na ožiarené miesto. Okolo ohňa ležali ovce a pod stromom ich pastier. So slzami v očiach prosil o oheň pre svoju chorú ženu a synčeka. Vedelo sa, že pastier nebol vľúdnym človekom. Ale predsa mu pomohol, daroval mu oheň. Dokonca na kus cesty vyprevadil unaveného chudobného muža. Cestou naspäť pastiera ochraňovali anjeli, ktorí mu zvestovali veľkú novinu: Narodil sa Kristus Pán.

Milí naši mladí čitatelia, prichádzajú Vianoce, čas radosti, veselosti. Vy už netrpezlivo čakáte na príchod malého Ježiška a taktiež na svoje darčeky. Nezapudnite mať milosrdné oči, ktoré budú pozorovať úsmev na tvári vašich rodičov, keď vám budú rozdávať vianočnú nádielku. Vážte si tieto chvíle. Otvorte svoje srdce aj pre opustených, starých ľudí, pre svojich kamarátov, spolužiakov, ... Nekupujte veľké dary, ale objavte ich v sebe. Ochota pomôcť, úcta k ľuďom, pekné slovo a napokon nezabudnite ani na ten najlacnejší a predsa najkrajší dar - úsmev, ktorý bude pre chorých liekom, ustrašeným dodá odvahy, odpustí previnenie, vráti lásku.

Takéto darčeky my všetci môžeme priniesť Ježiškovi a on nás za to na polnočnej omši požehná.

J.V.

FARSKÉ OZNAMY

Bohoslužby na december

Sv. omše v týždni

Suchá - pondelok-piatok 18.00; sobota 7.30
 Košolná - streda 16.45; Zvončín - štvrtok 16.45

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

6. decembra - 2. adventná nedeľa

Zvončín 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu
 Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00

8. decembra - slávnosť Nepoškvrneného počatia Panny Márie, prikázaný sviatok

Košolná 17.00 v pondelok večer s platnosťou na sviatok
 Suchá 7.30 a 18.00; Zvončín 16.45

13. decembra - 3. adventná nedeľa

Košolná 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu
 Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

15. decembra - celodenná poklona Sviatosti Oltárnej

19. decembra - vysluhovanie sviatosti zmierenia

20. decembra - 4. adventná nedeľa

Suchá 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu
 Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00

24. decembra - Štedrý deň

Suchá 7.00; cca. o 17. hod štedrovečerná večera

25. decembra - slávnosť Narodenia Pána, Vianoce

Suchá 0.00 polnočná sv. omša
 Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00.
 jasličková pobožnosť 15.00

26. decembra - sv. Štefana, diakona a prvého mučeníka

Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00

27. decembra - 1. nedeľa po Narodení Pána:

Svätej rodiny Ježiša, Márie a Jozefa
 Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00.

31. decembra - Silvester,

koniec kalendárneho roka

Suchá 15.30 s poďakovacou pobožnosťou
 Novoročné požehnanie - 23.45;

1. januára 1999 - oktáva Narodenia Pána, slávnosť

Panny Márie Bohorodičky, prikázaný sviatok
 Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

DECEMBER 1998

Adventné a vianočné obdobie

Ut	1	Edmund Kampion, mučeník
St	2	Bibiána, mučenica
Št	3	František Xaverský, kňaz
Pi	4	Ján Damascénsky, kňaz a učiteľ Cirkvi
So	5	Sabas, opát
Ne	6	2. adventná nedeľa
Po	7	Ambróz, biskup a učiteľ Cirkvi
Ut	8	Nepoškvrnené počatie Panny Márie - prik. sviat.
St	9	Leokádia
Št	10	Melchides; Júlia a Eulália, mučenice
Pi	11	Damaz I., pápež
So	12	Jana Františka de Chantal, rehoľníčka
Ne	13	3. adventná nedeľa
Po	14	Ján z Kríža, kňaz a učiteľ Cirkvi
Ut	15	Valerián
St	16	Albína
Št	17	Lazár
Pi	18	Gracián, biskup
So	19	Urban V., pápež; Judita
Ne	20	4. adventná nedeľa
Po	21	Peter Kanízus, kňaz a učiteľ Cirkvi
Ut	22	Flávius, mučeník
St	23	Ján Kentský, kňaz
Št	24	Adam a Eva
Pi	25	Narodenie Pána - prikázaný sviatok
So	26	Štefan, prvý mučeník
Ne	27	Svätá rodina Ježiš, Mária a Jozef
Po	28	Neviniatka, mučeníci
Ut	29	Tomáš Becket, biskup a mučeník
St	30	Dávid
Št	31	Silvester I., pápež

November v našej farnosti

Pokrstení:

15.XI. Paulína Laššúová, Suchá
 15.XI. Rebeka Maťusová, Suchá
 22.XI. Natália Štefanovičová, Košolná

Sviatosť manželstva uzavreli:

7.XI. Roman Revaj a Mgr. Ludmila Belicová, Suchá

Zosnulí:

Rozália Lehotová, 29.X. v 78. roku života, Suchá
 Jozef Sasko, 7.XI. v 70. roku života, Košolná
 Jozef Hrabárik, 16.XI. v 78. roku života, Košolná.

Farský mesačník **DUCHOVNÉ OZVENY**

Vychádza každú prvú nedeľu v mesiaci. Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Suchá nad Pamou č. 431, PSČ 919 01, tel: 0805/901 44.
 Zodpovedný redaktor: Jozef Kolpák, farár
 S povolením Arcibiskupského úradu v Trnave, dňa 3.8.1998, č. 2663/98.

Cena: dobrovoľný príspevok